

РЕШЕНИЕ

№ 5476

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **4583** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Централна изборителна комисия [населено място] /ЦИК/ срещу Решение №36192 от 10.02.2020г. по НАХД № 13799/2019г. по описа на СРС, 121 състав, с което е отменено Решение № 589-ЕП/07.08.2019г. издадено от ЦИК С.. С последното на основание чл.480, ал.2 от Изборителния кодекс /ИК/ на К. Д. К., в качеството му на председател на ПП“ВМРО“-БНД, ЕИК[ЕИК] е наложена глоба в размер на 2000 лв., за нарушение на чл.183, ал.4, изр.1 от ИК.

Касаторът моли оспореното решение да бъде отменено като неправилно, постановено в нарушение на процесуалния закон, съдопроизводствените правила и необосновано. ИК предвижда специален ред за съставянето на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ и за издаване на НП, изключващ приложението на разпоредбите на ЗАНН. Съставянето на АУАН в отсъствието на нарушителя без преди това същият да е уведомен не е нарушение. Разпоредбата на чл.49б, ал.1 от ИК обуславя наличието на условията за приложение на чл.40, ал.2, според който АУАН се съставя в отсъствието на нарушителя, когато същият е известен, но не може да се намери. Специалната уредба в ИК изключва приложението на общата норма на чл.40, ал.1 от ЗАНН. Липсва смесване на два вида наказателна отговорност, касаеща

качеството на санкционираното лице. Налице са убедителни доказателства, затова че е извършено вмененото на ответника нарушение.

В съдебно заседание касаторът чрез упълномощен представител юрк.М. поддържа жалбата и изразява становище за отмяна на обжалваното решение и за потвърждаване на решението на ЦИК.

Ответникът – К. Д. К. в качеството му на председател на ПП „ВМРО“ - БНД, чрез процесуален представител адв.Г. в съдебно заседание и с писмен отговор оспорва касационната жалба. Намира решението на СРС за правилно, законосъобразно и напълно обосновано.

СГП, счита че решението е неправилно и незаконосъобразно, поради което касационната жалба следва да се уважи.

Предмет на касационно оспорване е Решение №36192 от 10.02.2020г. по НАХД№ 13799/2019г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ /и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на СРС, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка:

Във връзка с постъпил сигнал от Съвета за електронни медии с вх. № ЕП-20-209/02.05.2019 г., с приложен запис на електронен носител, обозначен като предизборен репортаж на ПП „ВМРО-БНД“, предоставен за разпространение на 30.04.2019 г. в програма на „ТЕЛЕВИЗИЯ ЕВРОПА" от доставчика на медийни услуги [фирма], на 03.05.2019 г. било проведено заседание на ЦИК. На последното било взето Решение № 255-ЕП/03.05.2019 г., с което ЦИК установила нарушение на изискванията на чл.183 ал. 4 изр. първо ИК от страна на политическа партия ПП „ВМРО-БНД“, изразяващо се в накръняване на добрите нрави, каквото представлява положителната оценка за използването на огнестрелно оръжие от полицията и въоръжените сили при овладяването на публични безредици.

На 05.05.2019 г., в изпълнение на Решение № 255-ЕП от 3 май 2019 г. на Централната изборителна комисия и в отсъствие на нарушителя, бил съставен АУАН №4-ЕП/05.05.2019 г. срещу ПП „ВМРО-БНД“. Било прието, че политическата партия е извършила за нарушение на чл. 183 ал. 4 изр. второ от Изборния кодекс.

На дата 25.07.2019 г. АУАН бил връчен на пълномощник, като постъпило възражение с вх. № ЕП-10-121/01.08.2019 г. с мотиви идентични с тези в жалбата.

Наказващият орган приел установената от контролните органи фактическа обстановка, като издал Решение №589- ЕП от 7 август 2019 г. на Централната изборителна комисия с характера на НП, срещу физическото лице К. Д. К., в качеството му на председател на ПП“ВМРО-БНД“, с което на основание чл. 480 ал. 2 Изборния кодекс му била наложена глоба в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 183 ал. 4 изр. второ от Изборния кодекс.

СРС е отменил Решение № 589-ЕП /07.08.2019г. на ЦИК след като е приел, че в оспорения акт липсва описание на извършеното нарушение и на обстоятелствата по извършването му, и че това нарушение е съществено, тъй като е ограничило правото на ответника да разбере за какво конкретно нарушение се ангажира административно-наказателната му отговорност. Освен това съдът е приел, че при съставяне на АУАН са нарушени разпоредбите на чл.40, ал.1 и ал.2 от ЗАНН, поради това, че актът е бил съставен в отсъствие на жалбоподателя при това без да е било налице което и да било от основанията по чл.40, ал.2 от ЗАНН. Налице е смесване на два вида наказателна отговорност, касаеща качеството на санкционираното лице.

Решението е правилно.

Решението на ЦИК е постановено в съответствие с чл.496, ал.1 от ИК, според който текст, актовете за установяване на нарушенията, се съставят по решение на съответната изборителна комисия в съответствие с правомощията ѝ, в тридневен срок от получаване на жалбата или сигнала за нарушението. Съгласно чл.475, ал.2, т.1 от ИК, самото съставяне на акта за установяване на нарушение е предоставено на председателя на ЦИК за нарушения по чл. 495 и чл. 480 - в случаите, когато комисията упражнява контрол съгласно кодекса, по чл. 470, 471, 475, 484, 485, чл. 490, ал. 2, чл. 491, ал. 2, чл. 492 и чл. 493. Съгласно чл.498 от Изборния кодекс - установяването на нарушенията, съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Със ЗАНН - чл.40, ал.1 и ал.2 е въведено изискването АУАН да се съставя в присъствието на лицето, което е извършило нарушението. Отклонение от това правило е предвидено само в случай, че нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на АУАН. От представените по делото доказателства не може да се направи извод, че ответникът не е намерен или, че е намерен и надлежно е поканен, но не се е явил. Обстоятелството, че в чл.496, ал.1 от ИК е предвиден тридневен срок за съставяне на акта от получаване на жалбата или сигнала не освобождава ЦИК от задължението по чл.40, ал.1 от ЗАНН. Срокът по чл.496, ал.1 от ИК е инструктивен и неспазването му не поражда характерните последици от неспазването на давностните и преклузивните срокове. Освен това с ИК не е изключено приложението на чл.40, ал.1 от ЗАНН. Обратно, изрично е посочено, че съставянето на актовете се извършва по реда на ЗАНН /арг. чл.498 от ИК/. Предвид изложеното правилно СРС е приел, че със съставянето на АУАН в отсъствието на К. без да са били налице законовите предпоставки за това е извършено съществено процесуално нарушение, което е самостоятелно основание за отмяна на оспореното решение на ЦИК. Нарушението е съществено тъй като е нарушено правото на защита на ответника. Това, че АУАН след съставянето му е връчен на упълномощен представител на ответника не санира нарушението на чл.40 от ЗАНН. Действията по предявяване на акта са в изпълнение на разпоредбата на чл.43, ал.1 от ЗАНН.

За да предизвика целените с издаването му правни последици, наказателното постановление, респ. решението на ЦИК като писмено волеизявление следва да съдържа определен в закона минимален обем информация. Данните, фактите и обстоятелствата, които безусловно следва да съдържа наказателното постановление са посочени в чл.57 от ЗАНН. Съгласно чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, НП трябва да съдържа описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата,

при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. Описанието на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени виновно, съставляват мотивите - фактическите и правни основания, от които следва постановения от административно-наказващия орган резултат. В конкретния случай в оспореното решение са посочени само доказателствата въз основа, на които ЦИК е приела, че ответникът е извършил нарушение. Нарушението не е описано, не са посочени датата и мястото, където е извършено и обстоятелствата, при които е извършено. Предвид изложеното липсата на описание на нарушението в оспореното решение и на датата и мястото, където е извършено и обстоятелствата, при които е извършено съставлява съществено нарушение на закона и е основание за отмяна на акта.

Настоящият съдебен състав споделя доводите на СРС, затова, че решението е издадено не срещу ПП“ВМРО-БНД“, както е съставен АУАН, а срещу физическото лице К. в качеството му на председател на същата. По този начин е допуснато смесване на двата вида административнонаказателна отговорност - личната отговорност на К., в качеството му на представляващ политическата партия и отговорността на самата политическа партия в качеството ѝ на юридическо лице. Несъмнено този порок е довел до невъзможност ответникът да разбере какво точно нарушение се твърди, че е извършено, от кого е извършено и чия административнонаказателна отговорност се ангажира с обжалваното решение, респ. довело е и до невъзможност ответникът да организира защитата си по един адекватен начин.

Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г.) в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. От страна на ответника е представен договор за правна защита и съдействие, в който е посочено, че са заплатени в брой 600 лв. При този изход на спора съдът намира за основателно направеното искане от ответника за присъждане на сторените по делото разноски.

Така мотивиран и на основание чл.221,ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №36192 от 10.02.2020г., постановено по нахд №13799/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 121 състав.

ОСЪЖДА Централната избирателна комисия да заплати на К. Д. К., в качеството му на председател на ПП“ВМРО“-БНД сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.